

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

I Eva creà la dona

1. De què va? Un matrimoni d'executius s'instal·la a Stepford, comunitat ideal on les esposes encarnen els somnis dels marits...

2. Com va? Frank Oz és com el màgic d'Oz tot dirigint comèdies pseudo-fantàstiques i d'interrogants falsos tipus *¿Qué pasa con Bob?* A *Las mujeres perfectas* voreja l'abisme de l'integritat masculina o del feminisme estúpid. Triïn i remenin, senyores i senyors! I resulta que l'estructura és de conte de fades perverses i/o de ciència-ficció anys 50: *La invasió dels lladres de cosos*, o la propera *Fabricando al hombre perfecto*.

Que amb voluntat de cineasta fava, Oz desenvolupa allò que el cinema ianqui executa dia a dia: faig un *remake* i filmo perquè em toca. Ara li ha tocat al Bryan Forbes de *Las poseídas de Stepford*. La comèdia té intríngruls morbós i, a més, càsting supermaliciós. Perquè, oi que la Nicole Kidman i la Glenn Close tenen els bemolls i la fama de dones amb ovaris ben posats? Sí? Doncs una i altra s'avenen a gilipollitzar-se en una paràbola fonamentalista que tant el Papa de Roma, com el Bush de Washington i l'Aznar de la Moncloa aplaudirien fins fer-se durícies a les mans. Així, la pel·lícula sorprèn segons que avança. En obrir els ulls, el dinosaure encara és allí...

3. I va: per a Eves sadomaso i Adams curts de gambals i de penis.

Las mujeres perfectas

Director: Frank Oz. Intèrprets: Nicole Kidman, Matthew Broderick, Glenn Close, Christopher Walken i Bette Midler. EUA, 2004. 105 minuts. Principal.